

hož zastupování má býti ustanoven jiný učitel zatímní, nikoli ono místo, na které tento zatímní učitel se ustanovuje. (Srov. nál. Boh. 5962/26 adm.).

Žal. úřad uvedl však kromě toho v rozhodnutí svém, že st-1 nikoho nezastupoval. Tím mínil patrně úřad vysloviti, že zde není splněn hlavní předpoklad pro poskytnutí subst. přídavku, totiž, že učitel byl povolán na jinou školu, aby tam konal službu na učitelském místě, jež bylo již obsazeno, ale jež se buď uprázdnilo nebo jehož držitel dočasně je nezastává.

Názor, z něhož tu asi žal. úřad vycházel, je sice správný, neboť, jak nss v nál. Boh. 5837/26 adm. vyslovil, nepřisluší nárok na subst. přídavek dle čl. X. zák. č. 251/1922 učitelské osobě, přikázané na místo, které dosud ani definitivně ani zatímně nebylo obsazeno. Poněvadž však ze správních spisů není patrné a také úřad toho v rozhodnutí svém neuvedl, zda místo na občanské škole ve V., na něž byl st-1 přikázán, nebylo dosud obsazeno či zda šlo snad o místo sice již obsazené, ale dočasně uprázdněné nebo jeho držitelem nezastávané, není dán po skutkové stránce podklad, na němž by mohl nss nař. rozhodnutí v tom směru přezkoumati, pročež slušelo je zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 6540.

Školství. — Církevní věci. — Řízení před nss-em (Slovensko): * Náboženská obec není legitimována ke stížnosti na nss do rozhodnutí školského úřadu, kterým učitelé církevní školy lidové byla odňata, resp. snížena drahotní výpomoc za rok 1925.

(Nález ze dne 11. května 1927 č. 9762.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 5379/26 adm.

V ě c: Židovská náboženská obec v Š. proti referátu min. školství a národní osvěty v Bratislavě o mimořádnou drahotní výpomoc.

S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. výnosem dalo min. škol. (bratislavský referát) zastaviti učitelé žid. školy lidové v S. Nathanu F. státní výpomoc drahotní na dobu ode 1. ledna do 31. prosince 1923 zcela a na dobu ode dne 1. května 1924 do dne 31. prosince 1925 poukázalo mu ji jen ve výši 50 procent, podotýkajíc jen stran roku 1923, že ve příčině drah. výpomoci za tuto dobu bylo definitivně rozhodnuto výnosem min. škol. (bratislavského referátu) ze 13. dubna 1923.

Rozhoduje o stížnosti vydržovatelky uvedené školy, žid. obce nábož. v Š., řídil se nss těmito úvahami: — — — —

Nálezem nss-u Boh. 5379/26 adm byl vyl vysloven právní názor, že jediným subjektem, kterému zákon přiznává státní výpomoc drahotní po rozumu vl. nař. ze 7. dubna 1920 č. 225 Sb. (do 31. prosince 1920), dále vl. nař. č. 695/20, č. 219/21, č. 455/21 (sukcesivně až do dne 31. prosince 1922), pak vl. nař. č. 380/22 (až do dne 30. dubna 1923), vl. nař. č. 88/23 (do dne 31. prosince 1923) a č. 227/23 (do dne 31. prosince 1924), jest příslušný učitel školy obecné, resp. občanské, vydržované z prostředků nábož. společností nebo obcemi; náboženská obec,

kteřá jest vydržovatelkou školy, že tímto subjektem není. — Při tomto právním názoru trvá nss i tuto. — — —

Z uvedeného právního názoru pak plyne, že jen učitel uvedené kategorie může se domáhati přiznání oné stát. výpomoci drah., resp. této výpomoci v určité výši a brániti se proti odnětí, resp. snížení jejímu, nikoli příslušná obec náboženská.

Přihlížejíc k obsahu cit. prejudikátu platí uvedený právní stav sice jen stran doby až do dne 31. prosince 1924, když však pozdější vl. nař. z 20. listopadu 1924 č. 262 Sb. prodloužilo (§ 1) právní stav dosud trvající až do konce roku 1925, aniž něco na tomto právním stavu změnilo, je zřejmo, že obec náb. nemá po zákonu nároku na to, aby učitelé lidové školy jí vydržované byla státem poskytnuta aneb mu ponechána drah. výpomoc, ať jde o rok 1923 či o rok 1925.

Žal. úřad tedy vůči stěžující si obci nábož. neměl procesuální povinnosti, aby svůj výrok — jí sice dodávaný, ale jejími právy se nedotýkající — opatřoval odůvodněním a slušelo proto její stížnost jakožto bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 6541.

Administrativní řízení: I. O zásadě materiální pravdy, dále o zásadě slyšení stran a důkazním břemenu v řízení správním.

Rybářství: II. O předpokladech vyjmutí slupí na ryby ze zákazu podle místodrž. vyhlášky z 23. června 1913 č. 34 z. z. česk.

(Nález ze dne 11. května 1927 č. 10.116.)

Prejudikatura: Boh. 1038/21 a 1729/22 adm.

Věc: Alois K. v B. proti ministerstvu zemědělství stran zákazu používání slupí na chytání ryb.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo st-li v cestě instanční zakázáno další používání slupí na chytání ryb u jeho mlýna a zároveň mu bylo uloženo, aby slup bezodkladně odstranil. Opatření toto bylo odůvodněno takto: Dle článku III. odst. 6 vyhlášení místodržitelského z 23. června 1913 č. 34 z. z. česk. jest zakázáno používání slupí; tento zákaz však nevztahuje se na taková chytadla, která před prvním vydáním zákazu, místodrž. vyhlášením ze 14. května 1897 č. 25 z. z. česk. vysloveného, již stávala, jichž trvání zakládá se na určitém zvláštním právním důvodu (staré výsady listinné, vrchnostenské neb úřední povolení). Pokud odvolatel poukazuje k tomu, že slup byla zřízena před rokem 1897, že jest součástí mlýna a jezu a že jest o slupí té řeč již v starých listinách, lze sice v tom spatřiti průkaz dlouholeté existence slupí před vydáním prvního zákazu, po případě průkaz okolnosti, že odvolatel slupí nabyt řádným titulem. Tento průkaz sebe delšího trvání slupí o sobě nemůže však odůvodniti výjimku článkem III. odst. 6 stanovenou. Neboť ze stylisace shora uvedeného zákazu jest nezvratně patřno, že k tomu, aby slup vyloučena byla ze zákazu, musí býti splněn ještě další požadavek, totiž, že trvání slupí té zakládá se na určitém,